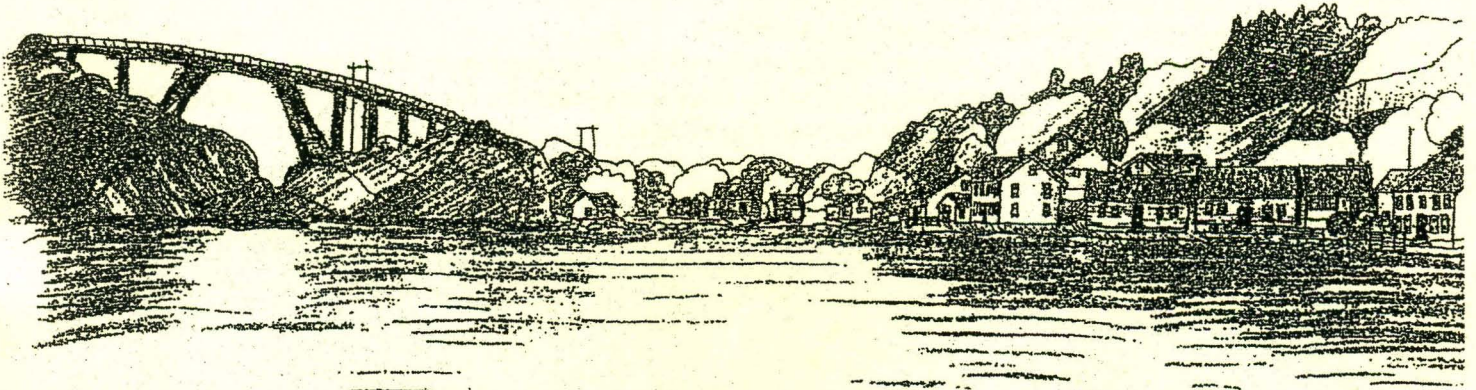

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

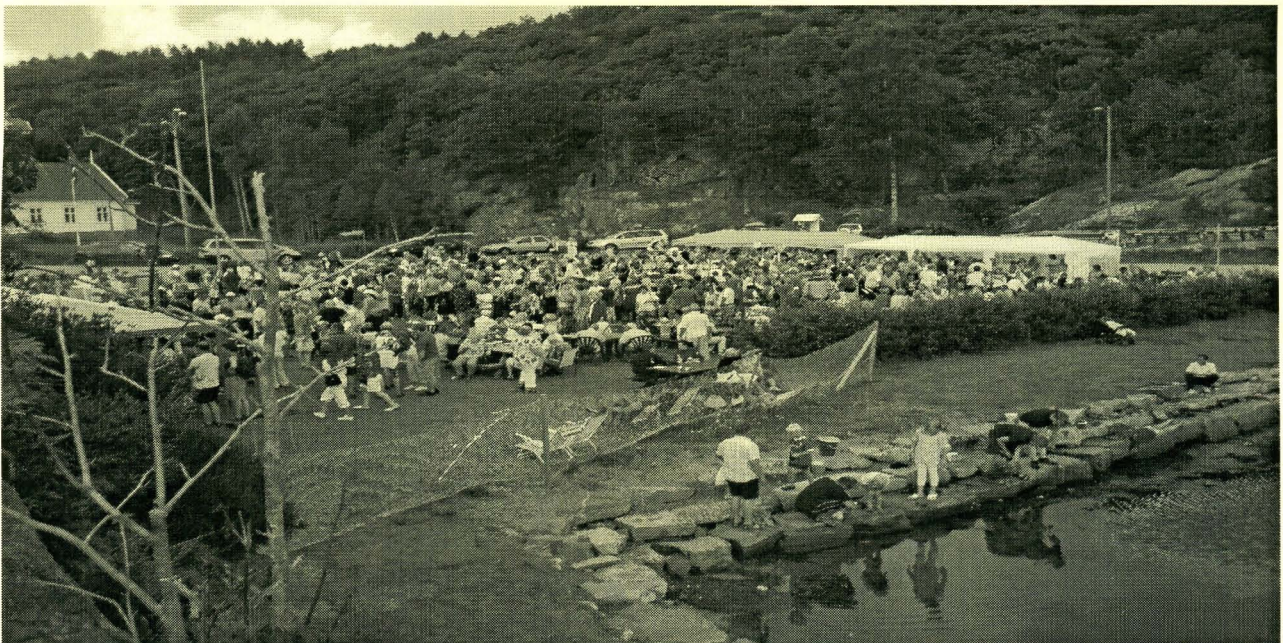
Nr. 3. **Sommer-høst 2008**

40. årg.

Et fantastisk loppemarked

Det er en spent gjeng som starter rigging av årets Skjernøydag fredag kveld. Regnet er faretruende nær og folk tenker med gru på å arrangere loppemarked i pøsregn. Men lørdag trekker regnet seg bort og det blir varmt og stille. Ingen kunne vel drømme om et flottere arrangement.

Lørdag (2.aug) kl 0800 er dugnadsgjengen i gang med siste forberedelser før åpning kl 12. På kjøkkenet i Kapellet klargjøres egenprodusert fiskesuppe i "storkjøkkenstil". Lopper bæres ut fra Lillesalen på Kapellet og

en fullstappet kjeller på Grendehuset. Det blir kjørt til parkbenker fra private for å skaffe spiseplasser. Ca 70 sitteplasser var rigget for at folk kunne sitte greit og nyte sine skalldyr og annet snadder fra grill og vaffeljern. De yngste koste seg i strandkanten med bading og luring etter sandkrabbene.

Loppeinnsamling ble i år organisert med 4 leveringsdager da folk kunne levere lopper på Grendehuset fra kl 17-1800. Dette fungerte bra, men det ble naturlig nok også noe henting av lopper. De beste tingene gikk til auksjonen.

Fors. neste side.

Parallellt med loppesalg gikk salg av lodd. Det ble 2 trekninger med blant annet reker og iskaker som gevinster.

Allerede en liten time før åpning begynner folk å komme.

Tror ingen hadde oversikt på hvor mange som befant seg på den etter hvert stappfulle fotballplassen.

Parkering av biler ble nok en begrensning på besøket. Biler stod parkert fra Kapellet og helt opp til Kjødna. Vi ”innfødte” må kanskje neste gang bli enda bedre til å la bilen stå hjemme. I år hørte vi faktisk at tilreisende kjørte igjen fordi de ikke fant plass å parkere.

Det er en stor gjeng som er i gang for å dra lasset på en slik dag. Men logistikken fungerte bra. Vi begynner å få litt erfaring og organiserer oss med mattelt for salg av sjømat og grillmat i sydenden, loppemarked og auksjonsområde midt på plassen og lengst mot grendehuset var det salg av kaffemat. I et hjørne av plassen laget vi et kunsttelt for salg av malerier. Nytt av året ”Fretex salg” innsamletde klær. Tanken bak salg av tøy var å samle inn ubrukt tøy folk hadde liggende som de ikke passet/kunne bruke selv. Blodbøka som stod i kapellhagen var skåret til flakseskåren plank. Hobbysnekkeren kunne sikre seg materialer til å bygge solide langbord eller hagebenker.

Skjernøykalender med foto gitt av Peder Austrud og postkort med Skjernøymotiver var det også mulig å få handlet.

Salget av lopper gikk overraskende bra. Tyngst var det å få solgt møbler. Noen få hengere gikk på søpla og Lions Mandal overtok 10-12 kasser med bøker og ”smånips”.

Salg av lopper og mat gikk unna i rekordfart. Det var faktisk ikke en dråpe fiskesuppe (60 ltr) eller en eneste laksebit (23 kg), krabber, som ble kokt samme morgen (ca:200 stk), reker (ca:20 kg) is (400 stk), vaffel (ca 25 ltr), lappekaker (ca: 15 ltr) eller coladråpe igjen! Dette til tross for at vi hadde økt mengder av både fiskesuppe og andre varer fra forrige gang!

Motivasjonen for årets arrangør var å samle inn til utbygging av Kapellet fordi vi ønsker å skape et enda bedre tilbud til øyas befolkning. Ingen kunne forestille seg et SÅ bra resultat. Alle deler av salg gikk bra. Vi doblet fra forrige gang vi arrangerte og havnet på et ufattelig bra netto resultat på ca 165 000.- !!

Tusen takk til alle som bidro direkte opp mot dagen og til dere alle som oversvømte oss med lopper og andre gaver!!

MVH Ungdomsforeningen og Menighetsutvalget.

Skjernøyposten.

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Georg Walvick, tlf. 38 26 86 36
Norvald Jenssen, tlf. 38 26 86 75
Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86
Hanne Arntsen, tlf. 38 26 61 88
Janne Knutsen, kasserer, tlf. 38 26 85 86

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E - postadresse: skjposten@c2i.net

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen
Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86
86/ 416 68949 mail: evert@hotproducts.no

Kontakt USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA.

Abonnementpris pr. år kr 100,- USA, \$ 15

Fiskenytt.

Etter en ganske fin sommer, særlig i juli og august, er vi i gang med litt fiskeprat igjen. Vi begynner med makrellen som bet godt på rigla i begynnelsen av mai måned, men det ble helst "kult" - små makrell i størrelsen 5- 6 på kiloen og som er veldig fin til å steke hel i pannen. Av den store makrellen var det bare en slenger av og til å få på rigla, jeg tror nok bestanden av stor makrell er alt for hardt beskattet av de store norske notbåtene, med store nøter som tar flere hundre tonn i hvert notkast. De har instrumenter ombord som viser makrellstimene på store dyp og i stor omkrets av havet rundt båten, og det er flere hundre av dem i den norske fiskeflåten. Også flere islandske og andre nasjonaliteter fisker av samme stammen, men utenfor fiskerigrensen. Så det er kanskje derfor den store makrellen uteblir her inne ved land. Så over til laksefisket. Laksefisket med kilenot var lovlig i 5 uker i sommer, og resultatet ble tålig bra for de fleste, opptil 20 - 25 fisker pr. kilenot for de heldigste. Mest laks mellom 3 og 4,5 kilo, bare få store laks og veldig lite "svele"-laks under 3 kilo. Kan det være svikt i rekrutteringen av smålaks, som gjør at det var så få store laks i garnene i år, eller har smålaksen tatt andre veier? Vi får kanskje svaret i laksefisket neste år.

Krabbefisket har vært veldig godt i år, og de siste ukene har krabbene vært veldig fine. Og ungdommen har fisket og solgt dem unna som varme boller til ti kroner stykket.

Ellers begynner hummerfisket som vanlig 1. okt. Her er der en del nye regler. (Vi henviser til eget avsnitt i denne avis.)

Godt fiske videre i år, og lykke til.

G. W.

Nye bestemmelser for hummerfisket og teinene.

Fra og med 1.10.08 er det endrede regler for hummerfisket. De fleste har sikkert satt seg inn i regelverket, men det har vært mange uklarheter, så vi nevner de viktigste her.

Fisketiden er nå fra 01.10.kl 0800 til og med 30.11. Minstemål 25 cm. All hummer med utrogn skal kastes ut. Det skal monteres 2 fluktåpninger på 6 cm diameter i hvert kammer i teina, det vil si 4 åpninger i teine med "soverom". Fritidsfiskere har lov til å fiske med maksimalt 10 teiner per båt per mann.

Yrkesfiskere kan fiske med inntil 100 teiner. Det er ikke tillatt å oppbevare hummer i sanketeine etter 30.11. Unntak gjelder for yrkesfiskere som har innmeldt fangst til godkjent salgslag.

I samme forbindelse innføres det et generelt påbud om fluktåpning på 8 cm diameter i krabbeteiner som benyttes av fritidsfiskere. Dette gjelder ikke for yrkesfiskere.

Det er i tillegg innført restriksjoner på bruk av torskeruser. I tiden 01.10 til 31.12 er det kun tillatt for fritidsfiskere å fiske med inntil 10 ruser. Dersom ruser benyttes i hummerfisketiden, skal antallet ruser og teiner til sammen ikke overstige 10. Fra 01.05. til 01.10 er det ikke tillatt for fritidsfiskere å fiske med torskeruser.

Yrkesfiskere som leverer torsk til godkjent mottak, kan søke om dispensasjon.

Evert Knutsen

Hva er dette?

Hilde Herstad fant dette nede i strandkanten i Tjostedalsbukten. De lå inni en liten krukke som lå der. Hva kan det være? Det ser ut som sjell / kuring. Den ene var vokst sammen som en stjerne. Vi som så de, har aldri sett slike før.

SKJERNØY KAPELL

September er alt på hell, og vi er igjen i gang med virksomheten på kapellet.

En stor dugnad er på gang, denne gangen er det halve taket som må få nye plater og lekter. Tårnet blir også renoverert. Det er mange frivillige som har vært i sving. Synes det har gått veldig greit, sett fra mitt ståsted. Taket er stort og bratt, flinke har de vært. Vi regner noen dager til nå, så er alt ferdig. Nye takrenner blir det også.- Det blir bra. Kaffe hører også med, det har vi damene sørget for.

I skrivende stund er rep. av tårnet så godt som ferdig.

Knut Svein Dale er her på 8 tirsdager utover høsten, med film og tale over Matteusevangeliet. Det er et bra opplegg. Passer for allekaffepause hører også med, det er viktig.

Samlingsfesten 7. september samla store og små. Vi fikk høre Olau Eilind Haugstad. Hun talte til alle, barna også.- Det var fint- God mat hører også med.- Margrethe spilte og sang for oss.

Fredag 26. sept. kl 17.00 blir det kompefest igjen. Vi håper på fullt hus også denne gangen. Ei lita utlodning blir det også plass til.

I forbindelse med utbyggingsplanene vi har for kapellet, blir det 30. sept. kl. 20.00 et informasjonsmøte for alle. Da blir også arkitekt Arne Åmland med. Han vil vise tegninger og svare på spørsmål. Det er sikkert mange som lurer på mye, vi håper etter beste evne å få belyst alt vi er kommet fram til, sammen med fylket, på en god måte. Det er mange forskrifter som skal i boks, både det bygningmessige og brannforskrifter.

Utover høsten blir det forskjellig virksomhet, viser til program som alle Skjernøyfolk har fått i postkassen. En fin høst til dere alle.

Å.Aa.

Skjernøykalenderen 2009

Fotograf Peder Austrud er mannen bak kunstfotografiene i Skjernøy-kalenderen 2009.

Bildene er tatt fra Skjernøya og naturen omkring. Det er flotte kunstfotografier tatt av en dyktig fotograf. Vi satser på at bildene vil prege en vegg i 1000 hjem i året som kommer. Her er bilder fra Rosnes og Ryvingen, Skjernøysund og Nordfjorden for å nevne noen.

Skjernøy-kalenderen er laget av Ungdomsforreningen og hver krone som kommer inn på salget går i sin helhet til utbyggingen av kapellet. Nybygg og restaurering av det eksisterende kapellet blir et stort økonomisk løft. 1 million skal samles inn som egenkapital før planene om nybygg kan iverksettes. Totalrammen for prosjektet er foreløpig satt til maks 4 millioner kroner. Kalenderen er en del av planene for å skaffe disse midlene.

Kalenderen er trykket opp i 1000 eksemplarer. Et ambisiøst tall, men dersom alle kalenderene blir solgt så vil det gi 150000 kr som altså i sin helhet går inn i egenkapitalen. Er vi heldige og resonsen er god, så lager vi en kalender også i 2010. Første salgsdag var Skjernøydagen og det er til nå solgt ca 200 eksemplarer.

Lokale og regionale sponsorer har betalt for trykking av kalenderen. Peder Austrud har gitt bildene. En stor takk til alle disse støttespillerne.

Hvert hus og hytte på øya må ha en kalender. Ved å kjøpe Skjernøy kalenderen støtter du samtidig planene om en storstue for hele øyas befolkning. I tillegg er det en fin julepresang til de som alt har og ingenting ønsker seg. Enhver utflyttet Skjernøygutt eller jente bør også ha ett eksemplar. Enten på veggen hjemme eller på arbeidsplassen. Vi som sitter i innsamlingskomiteen håper at alle tar ansvar og hjelper til med salget.

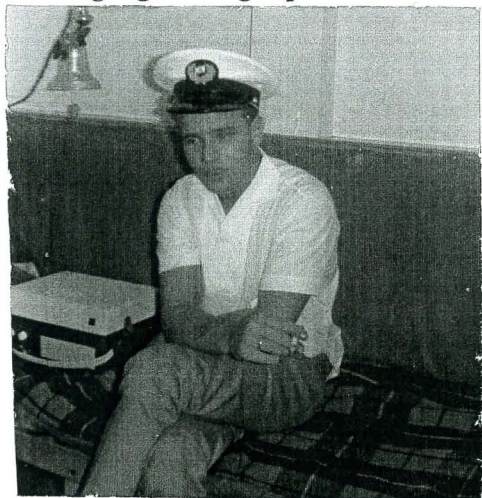
Kalenderen kan kjøpes ved å henvende seg til Skjernøyposten eller innsamlingskomiteen. For dere som ikke bor på øya kan kalenderen sendes mot porto.

Prisen er det ingenting å si på: et godt produkt til kr 150.

Vi viser videre til side 7 og side 11.

PORTRETET

Denne gang er vi også på Nedre Farestad og møter Harald Liseth - 50 år på de 7 hav.

På bildet ser vi Harald som 22 år gammel offiser.

Portrettet denne gangen er av Harald Liseth som bor på Farestad sammen med kona Unni. Der har de bodd siden 1969, altså 39 år. Først bodde de tre år i bungalowen, deretter flytta de opp i sitt nye hus samme dag som yngstemann Øyvind ble født i 1972. Tore, som er fem år eldre, ble født i Kalvåg hvor Harald opprinnelig er fra.

Harald ble født i Bergen 30.des. 1942, men har vokst opp i Kalvåg som ligger i Bremanger kommune (ved Florø.) I Kalvåg bor der ca.500-600 hundre mennesker. De fleste som levde der den gang Harald bodde der, var fiskere og sjømenn. Far til Harald seilte først utenriks, men ble etter hvert fisker. Harald hadde tre brødre og en søster. Tre av guttene seilte på langfart og en ble fisker. Selv mønstra Harald på sin første båt allerede som femtenåring. Da ble han ute i to år i strekk. Da han kom hjem var han kun hjemme i fjorten dager for så å mønstre på igjen for tre nye år på sjøen (så det er ikke så rart at han har fått sjømannslivet helt inn i blodet!)

I 1963 møtte Harald Unni da hun jobbet på trygdekontoret i Bremanger. Siden gikk hun på telegrafistskolen i Bergen samme år som Harald gikk på maskinistskolen der. Etter dette året på skolen, reiste de ut sammen med båten Justinian. Justinian er et 15.000 tonn tørrlasteskip (stykkgods). Han som 2.maskinist og hun som telegrafist. Da var de ute i underkant av to år. Hjemme i Bremanger giftet de seg i 1966. Det må fortelles at Harald ikke rakk å komme tilbake til Tore ble født. Han var hele fem måneder gammel da Harald kom hjem til Norge igjen.

Harald forteller at han aldri har hatt en jobb i land. Hele sitt liv har han arbeidet på sjøen. På store og mindre skip. I gangen hjemme henger det mange fotografier av de ulike båtene han har seilt med. Alt fra 40.000 tonn tankskip til redningsskøyta. Han var fast ansatt på redningsskøyta i tolv år. Han har jobbet seg opp fra maskingutt til smører (som er litt mer kvalifisert enn en maskingutt), videre til motormann, første og andre maskinist og helt opp til skipper, som han er i dag. Sin første tur som skipper hadde Harald i 1986. Harald jobbet full tid helt til han var 63 år gammel. Vanligvis går sjømenn av som pensjonister når de er 60 år. Men Harald har ennå ikke tenkt å legge til kai. Fremdeles seiler han, og 28.januar i år var det faktisk 50 år siden han mønstra på for første gang, som femtenåring!

Harald har også noe som heter farlighetsbevis. Det fikk han i 1996. Den som har det har lov å gå uten los langs norskekysten, helt fra svenskegrensa til "russegrensa". Det er vanskelig å få det beviset i dag. Det er blitt strengere regler og flere restriksjoner.

Det er mye som er forandret i dette yrket fra den gang Harald startet som ung gutt. Før kunne det være 45 mann ombord på et stort skip. Det var gjerne 15 mann bare i maskinen. De fleste var norske og det var et godt samhold og veldig sosialt. I dag er det mye mer automatikk om bord. Mye mer papirarbeid. Det er ikke mange nordmenn om bord på de norske båtene lengre. Harald forteller at han ikke har hatt norsk mannskap på 15-16 år. Det er flest russere og polakker. Som ung seilte Harald sammen med mange eldre krigsseilere. Det var lærerikt og de hadde masse å fortelle. Den gang var Norge en flott skipsnasjon. Alle skip var velholdte, nye og blanke. I dag er båtene så kort tid i land. Lossingen og lastingen skal gå så fort så det blir liten tid til vedlikehold.

Selv om den norske flåten ikke er like velholdt som da, står det fremdeles respekt av rederne, og en norsk kaptein har ennå et godt rykte på seg.

Det er store problemer med frakteflåten i Norge i dag, mener Harald. Det er få folk. Siste generasjon er på vei ut. Det er liten rekruttering og nesten ikke unge, norske folk om bord. Det er stor mangel på sertifiserte folk i dag. Hvis de unge vil jobbe ute går de til olja. Det er der det er penger å tjene.

Fors. neste side.

Portrettet, fra forrige side.

Harald har masse å fortelle. Det er spennende å høre på en med så mye erfaring og så lang fartstid. Ikke mange har vært ute og seilt i 50 år i dag! Harald prøver beskjedent å komme på noen andre, men jeg tror ikke det er lett. Det er ganske få som har "holdt seg til sin lest" så lenge. Og ennå sjeldnere i et så spesielt yrke. Det ville kanskje vært riktigere å kalle det en livsstil.

Harald har reist over hele verden. Jeg spør til slutt om det er spesielle turer eller opplevelser han husker ekstra godt. I 1961 var han med på et skip som kom til Cuba da det var en meget spent stemning der. Harald var bare 20 år den gang og arbeidet som motormann om bord. De kom med varer fra Russland da hele mannskapet ble innesperret i 12 timer uten å få informasjon. Til slutt måtte de få om bord igjen alt de hadde losset og reise tilbake til Russland med det. Heldigvis unngikk man krig. Det var en spent tid som har gitt sterke minner.

I 1966-67 var det også ubehagelig da han var med å losse varer i Saigon. Det var mye skyting i området. Også på nært hold. Det var spent stemning mellom Statene og Vietnam, og mannskapet fikk velge om de ville mønstre av eller bli med videre. Harald ble med inn. Han var da maskinist og fikk blant annet oppleve at de fikk portforbud kl.22, og nabobåten ble sprengt i luften.

På vei ut døra forteller Harald om mye uvær og mye ansvar i en spennende jobb. En livsstil vi andre landkrabber bare så vidt kan forestille oss mens vi leser dette. Et yrke som nok krever noe helt spesielt både av dem der ute på skipene, og av dem som går hjemme og venter og venter. Men det er en annen historie.... (vi får snakke med Unni neste gang...)

Tusen takk Harald, for at du delte dette med oss.

Hanne Arntsen

Feilaktig flåttinnformasjon fra avisene "Lindesnes" og "Fædrelandsvennen"

nærmest krigsoverskrifter i forbindelse med at to mennesker var rammet av hjernebetennelse etter å ha blitt flåttbitt på Skjernøy. Virusene de to var smittet av er mye alvorligere enn den mer kjente boreliabakterien, selv om denne så visst heller ikke er å spøke med. Avisene viste bilder fra flere steder på Skjernøy, og kommunelegen ba folk vurdere å la seg vaksinere.

I ettertid viser det seg at ingen av de to var blitt bitt på Skjernøy, men i Frivoldsområdet på fastlandet. Lindesnes avis hadde en liten notis som forklarte dette dagen etterpå, mens Fædrelandsvennen så vidt man har oppfattet ikke har dementert sine krigsoverskrifter.

Innleggene kom kort tid før Skjernøymarsjen, og var nok en medvirkende årsak til dårlig oppslutning om denne.

Vi har spurt et antall mennesker om hvordan de føler flått-situasjonen på Skjernøy er for tiden. Og samtlige av de spurte mener at det er betydelig mindre flått i år. Dette kan selvsagt variere lokalt, men dette er det generelle inntrykket.

Flåttens livssyklus tar vanligvis 3 år. På larve- og nymfestadiet er det gjerne fugler og små pattedyr som tjener som verter. Den voksne flåtten slår seg derimot helst ned på større dyr. En hunn som veier 2 mg, suger i seg 600 mg blod i løpet av noen få dager, deretter faller de fullsugde hunnene til jorden. De er på dette stadiet lite bevegelige, og klarer ikke stort annet enn å grave seg ned i blader og plantedeler og dødeligheten er stor på dette stadiet. Høy fuktighet er viktig for overlevelse. Dersom ikke "landingsstedet" er egnet dør de eller blir spist av fugler og mus. Ved å gjøre "landingsområdet" mindre egnet er man kommet et godt stykke i bekjempelse, rydding av skog, kratt og høyt grass er utmerket bekjempelse. Skulle forholdene ligge til rette, kan en hunn legge opp til 3000 egg.

Når man ferdes i naturen er det viktig med nøye inspeksjon etter at turen er over, og ved å unngå å ha for mye bar hud i direkte kontakt med vegetasjonen unngår man normalt å bli bitt, og i det minste få fjernet flåtten før det er gått 18 timer, som er en grense for overføring av smitte.

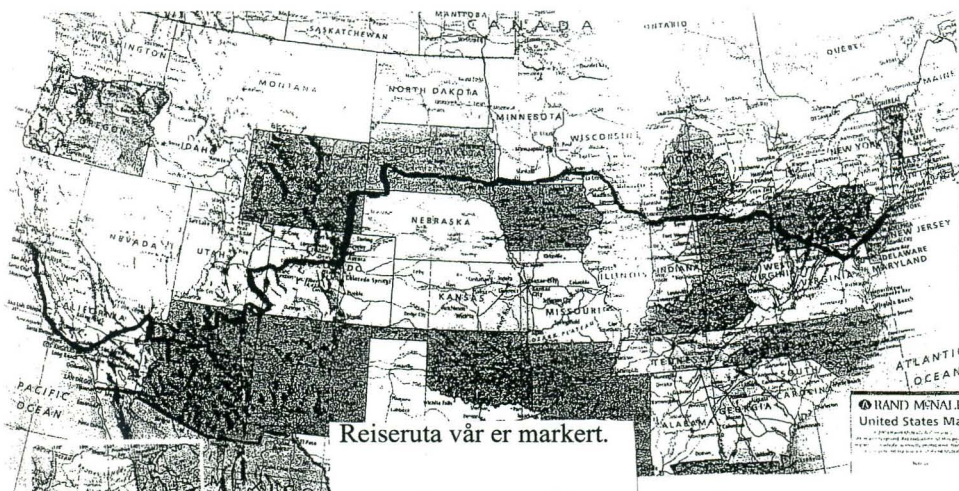
Evert Knutsen

Fra Ellis Island til Laguna Beach, i emigrantens fotspor.

I slutten av mai i år, startet jeg og min kone på en spesiell reise, kalt "Amerikabussen", arrangert av et norsk reiseselskap. 2 norske reiseledere fulgte oss ca 50 nordmenn i alderen 40 til 81 år på bussreise fra New York til San Francisco.

Kyst til Kyst – via Grand Canyon – 28.5. – 14.6.2008

New York – Philadelphia – Washington DC – Chicago – Rapid City – Denver
Cortez – Page – Flagstaff – Las Vegas – Los Angeles – San Francisco

Turen inkludert flyreise tok 17 dager. Kort etter ankomst sto spassertur i New York på programmet, med besøk på de kjente steder som Rockefeller Center, Ground Zero, Broadway og tur til Ellis Island. Så var det på plass i bussen for en aldri så liten busstur på 7500 km, gjennom 19 stater, pluss Washington d.c. Dette var en utrolig vakker by. I Chicago hadde vi ekstra guiding av en dame som hadde bodd der over 50 år, men som

fremdeles hadde sin Hamardialekt intakt. Mange har nok en oppfatning av at Chicago er en litt "slitt" by, men her måtte man nok skifte mening, med flotte bade- og parkanlegg ned mot Lake Michigan.

Alt er stort i Amerika heter det, og det som kanskje virket størst av alt var prærien, hvor bussen kjørte i ca 100 km i time etter time, med horisonten på begge sider og veien som forsvant i horisonten foran oss. Vi krysset flere "norske" stater som Wisconsin, Minnesota, Sør-Dakota, hvor fremdeles innslaget av nordmenn og andre skandinaver preger livet. Det må ha vært en utrolig opplevelse å se disse enorme områdene, når man kom fra en trang dal på Vestlandet, eller en liten smågård på Sørlandet. Hvilke utfordringer disse menneskene hadde, et slit for å ta seg fram, for å lage et nytt hjem i et nytt land med masse utfordringer. Men de slapp i det minste å diskutere hvilken temperatur det skulle være i bussen.

Vi kjørte tvers gjennom Navaholand, det største indianerreservat, på størrelse med Irland, over Rocky Mountains i fullt snøvær. Det var akkurat på den tiden det var varmest hjemme. Så gikk det "utfor" bakke mot Utah og Arizona og Nevada med sitt Las Vegas, for så å ende i California med Los Angeles, Long Beach, Hollywood og San Francisco. Siste dag før hjemreise besøkte vi sjømannskirken i San Francisco, og ble oppvartet med vafler og kaffe. På vei ut til flyplassen i San Francisco passerte vi Laguna Beach, og det ga nok en tankevekker, det var her Skjernøysangen ble skrevet, i det attende århundre av Reimot Pedersen Dyrstad. Det var helt tilfeldig at vi la merke til skiltet på vei til Golden Gate-broen.

Folk er i dag svært reisevante, så noe reisebrev interesserer vel ikke all verdens. Men dette var en så spesiell tur at vi følte at her har skjernøyfolk beveget seg før, under ganske andre forhold, enn å sitte i en turbuss og nyte flott natur på snorrette veier. Etter turen satt vi igjen med følelsen av virkelig å ha fått med oss noe av mangfoldet i dette landet, kulturen utenom de store byene, imponerende natur og ikke minst særdeles hyggelige og imøtekommende mennesker. Vi kan anbefale turen på det varmeste.

Lise og Evert Knutsen

Postkort med motiv fra øya

6 forskjellige motiv fra Skjernøya er nå tilgjengelig som postkort.

En annen måte å støtte utbyggingen av kapellet på er å kjøpe postkort. Motivene fra Dyrstad, Valvika, Skjernøysund, Rosnes, Nedre og Ytre Farestad er glimrende når en skal sende en liten hilsen til nær og fjern. For ikke å si når du trenger et kort å sende med den lille gaven på en 50 årsdag eller sammen med blomster til ei venninne som nylig har født et velskapt barn, bare for å nevne ett par gode grunner til å ha ei bunke med kort liggende. Eller dersom du bor langt borte fra denne vakre øya, da er det godt å kunne ta frem postkortene når lengselen blir for stor.

Pris for ett kort er kr 10. 12 kort for kr 100. Da er det bare å si: løp og kjøp

Vi viser videre til side 4 og side 11.

Tur til Hattholmen.

Arrangør: Skjernøy historielag. Søndag 17. aug. forresten samme dag som Skjernøymarsjen gikk, men som startet kl 13.00, og da var marsjen over.

I frisk vind fra øst, men klar sol dro vi utover til Hattholmen. Her var ca. 50 mennesker møtt fram.

Normann Vågsvoll fortalte om oppholdet der ute på 50- og 60-tallet hvor hans far var fyrvokter. Han kom inn på mange morsomme detaljer. Nedforbi fyrbygningene hadde foreldrene hage hvor de dyrket grønnsaker og frukt, de hadde også høns, og hønene gikk fritt. Han fortalte om en høne som blåste på vann, som hans mor fikk berget med en hov.

Etter en kaffepause nede på bryggen der det var godt og lunt tok vi turen opp til fyret, som i dag bare er såkalt "fyrlykt". Og vi ble vist om inne i bygningene. Fyrlykten er montert i et hjørne av bolighuset og er omtrent like

Det var fint å lunt nede ved brygga

Havnen sett fra en annen vinkel.

gammel som Ryvingen. I tillegg er det et uthus, som rommet redskaper, vedbu og utedass. I tillegg var det også et hønseshus som ikke er der idag. I uthuset er det idag innredet anneks.

Hattholmen har aldri hatt elektrisk strøm, men parafinlampene er byttet ut med strøm i lamper drevet av solpaneler. Og vedkomfyren er byttet ut med komfyr drevet med gass.

I dag er det stiftelsen "Kysten" som driver Hattholmen og bygningene blir utleid til overnatting og ferie for en billig penge..

Inne i hovedhuset var det mange bilder av den tid

Hattholmen var i drift og de viser daglivet til fam. Vågsvoll.

Det var også noen bilder fra tidligere fyrvokter Tønnesen med fam.

Vi hadde en fin stund på Hattholmen, og en takk til Normann Vågsvoll og historielaget som arrangerte turen.

Sigurd.

Høstfest – Helselaget

Lørdag 13. september var det duket for årets høstfest, og 56 gjester kom, pyntet til fest.

Bordene var fint pyntet. Dekorasjonen var utført av Mia Syrdahl

Leder Kari Pedersen ønsket velkommen, og så var det Nils Reidar Christensens tur, han skulle holde et kåseri om det finske dampskipet Savonmaas forlis utenfor Kneblingene i -37. Nikolai Dyrstad var hans tekniker, men så sviktet

teknikken totalt. Kapellets hovedtekniker, Kjell Gauksås, ble tilkalt, og han stilte øyeblikkelig opp. Det ble lett etter feil, og da det var gått over en halv time uten at feilen ble funnet ble det servert mat. Smurte snitter gikk ned på høykant, og kakene til

kaffen så også ut til å smake godt, da det ikke

Fors neste side.

ble mye igjen av dem. Men snitter hadde vi smurt til mange flere enn dem som kom, så det ble mye igjen. Etter 3 kvarter fant Kjell feilen, det var brudd i en ledning. Dette ble fikset, og så kunne Nils Reidar sette i gang etter at magen var fylt.

Han holdt et gripende foredrag om Savonmaas forlis, det var en sterk historie om selve forliset, og også om brev fra pårørende som hadde mistet sine kjære. En sønn, en nevø. Det var så mange unge gutter om bord.

Etter foredraget ble han oppfordret til å fortelle litt om Smoi-språket – han har gitt ut en bok om emnet – og Nils Reidar fortalt om opprinnelsen til språket, og morsomme historier der Smoi ble brukt.

Etter dette fortalte Kåre Rosseland om opplevelser fra sin tid som lærer og rektor, og om opplevelser fra reiser. Han spilte trekkspill, mens det ble sunget sanger fra tekster han hadde med. Tor Ivar Hansen var forsanger.

Så var det tid for kollekt, og det kom inn kr 4236 som uavkortet går til demensforskning.

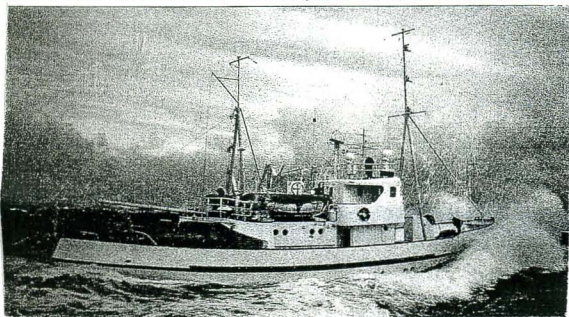
Til slutt leste Kari diktet "Fotsporene" og ønsket oss alle vel hjem.

Janne

Vi blar i arkivet

Vi er nå kommet til jan. 1975 og dramatiske hendelser på sjøen.

R/K "Ambassador Bay" som lå stasjonert ved krumbubrygga fikk utrykning rett før jul 1974 for å vokte på en havarist ved navn "Sevald" av Stavanger og var under slep et stykke utenfor Ryvingen. Slepebåten måtte forlate den da den hadde fått store skader i den grove sjøen. Søndag før jul var slepebåten igjen ute ved havaristen etter å blitt reparert. Den hadde også med seg skipperen på "Selvald" som skulle prøve å borde den så den kunne få satt sleper. Under forsøket ramler skipperen over bord, og ble hengende i en taubit som

"Ambassador Bay" var i tjeneste for redningselskapet fra 1958-1983.

hang ned fra havaristen. Det var 7 - 8 meter høye bølger og hver gang havaristen la seg over var mannen langt under vann, og når havaristen rullet til den andre siden var mannen høyt oppe på skutesiden. Taubåten måtte komme seg vekk for at ikke mannen skulle bli klemt ihjel. Redningskøyta kom til og fikk kastet ut livbøyer til mannen, som han fikk fatt i, men greide ikke å komme seg løs fra tauet han hang fast i. Da mannen ble mer og mer utmattet så redningskøyta ingen annen utvei enn å sende over en gummiflåte. Tor Hugo Johannesen som var kokk ombord meldte seg frivillig til det livsfarlige oppdraget å bemanne flåten. Han kom seg opp under

havaristen og fikk tak i mannen og kuttet ham løs med en svær brødkniv. Dette gikk meget dramatisk for seg. Da havaristen la seg over trykket den gummiflåten med Tor Hugo langt under vann, men han fikk lagt seg flat i flåten og kom opp igjen like hel. Da de ble dratt tilbake til redningskøyta mistet Tor Hugo taket i skipperen, men fikk tak i ham igjen i siste liten. De kom vel ombord, og skipperen var da bevisstløs, men etter kyndig behandling ombord i redningskøyta kom han seg fort. Godt gjort Tor Hugo! Taubåten hadde igjen fått så store skader at den måtte returnere til Kr. sand. "Ambassador Bay" måtte få mannen på sykehus i Mandal, så havaristen ble liggende og drive alene til kvelden da endelig slepebåten "Mekken" greide å få sleper ombord.

I midten av januar var "Ambassabor Bay" igjen på utrykning, da til Bergensbåten "Ingerseks" på 7000 t.dw.

Den var i drift 10 mil vest av Lindesnes i full storm. Vinden sto rett på land og da det lyktes redningskøyta å få sleper ombord var de bare et par mil av land og sjøen var meget høy, så sleperen fløy flere ganger helt opp i bommen på aktermasten på redningskøyta og sleperen greide til slutt å få bøyd den. Etter hektisk tauing greide "Ambassador Bay" endelig å få havariaten inn til Kristiansand. "Ingerseks" hadde en besetning på 24 mann.

Litt historikk.

Vi minnes Rasmus i Rosnes. Han fisket mye ute ved Odd og var "lommekjent" der. Han fikk alltid mye laks og hummer. På sine eldre dager flyttet han og kona Selma til Oslo hvor deres barn var bosatt. Eiendommen på Rosnes er fremdeles i familiens eie.

Vi tar med litt fra "Lindesnes 20 mars 1940.

Onsdag formiddag fikk "Lindesnes" den alarmene melding at en tysk ubåt hadde grunnstøtt ved Odd - ett av de ytterste skjær i havgapet utenfor Mandal og ett av de meget farlige punkter på kysten som i årenes løp har

Fors neste side.

Historikk, fra forrige side.

krevd snesevis av forliser.

Her fant fisker Rasmus Rassmussen Rosnes ubåten som hadde rent seg fast på den utstikkende fjellgrunn. Båten var gråmalt og mindre enn den vanlige typen. Radioen var rigget ned, og kanonfundamentet sto tomt, og det lot til at den ene maskinen var i uorden. Det var ingen synlig skade på skroget. På dekket gikk 6 -7 mann. Disse hadde øyensynlig ingen interesse av å gi noen slags opplysninger om årsaken til at ubåten sto på norsk grunn, men derimot ville de svært gjerne ha fiskeren til hjelp for å få anbrakt et varp for å få båten trukket flott. Fiskeren ville dog ikke yte noen hjelp av den slag og lot som han ikke forsto hva folkene ønsket. Det hjalp heller ikke at fiskeren som en slags forskuddsbetaling fikk overlatt en fin pølse - 2 tommer tykk og ca. en halv meter lang og han forteller at den var riktig god.

Han vurderte imidlertid situasjonen slik at det gjalt hurtigst mulig å få underrettet de norske marinemyndigheter, hvorfor han straks kjørte til land og gav besked til nærmeste marinestasjon.

Utpå dagen kom en norsk flygemaskin til stede og landet på sjøen et stykke fra ubåten. Også norske marinefartøyer var kommet til, liksom det var kommet en tysk tråler. Tråleren var kommet til 10 minutter før det norske marinefartøyet, og tråleren fikk trukket ubåten av grunnen. Tråleren var vistnok tilkalt av ubåten før den rigget ned radioen. Den skal ha drevet fiske utenfor Lindesnes onsdag morgen, men satte plutselig kurs østover. Ved 1/2 3 tiden på ettermiddagen gikk samtlige fartøyer vestover og ankret opp på havnen på Risøbank et par timer senere. Det så ut til at tråleren slepte ubåten, idet disse to fartøyer gikk like ved siden av hverandre.

På Risøbank ble fartøyene liggende natten over både de norske og de tyske, og morgen etter kom det ytterlige to marinebåter til. Alle skip lettet anker om ettermiddagen og gikk østover til Kristiansand. Dette skjedde etter at mannskapet på ubåten hadde blitt avvæpnet og beslutningen om at ubåten skulle interneres var tatt.

U - 21 hadde en besetning på 26 mann.

Harkmark Cup

Tirsdag 16.september dro 25 av øyas gutter og jenter fra 2.klasse og oppover til Harkmark for å spille fotball. Skjernøy har bare så vidt fått trent i år da den nye banen vår akkurat er blitt så fast at den kan spilles på, men dette var ingen hindring på innsatsen!

Harkmark og Skjernøy Cup er sosiale arrangementer som er igangsatt for gøy, men vi ser at når dommeren har blåst kampene i gang er det blodig alvor.

På sidelinjen var heiagjengene stilt opp, og de hørtes godt!

Det ble solgt pølser, brus og godterier, og arrangørene hadde også tent en bålgrøte, for å holde noe mygg vekk, og for etter hvert å holde varmen for kalde tilskuere.

Alle deltakerne fikk en flott deltake rpremie til å ha på hylla.

Den første kampen startet kl. 1730. Våre yngste var i ilden. De spilte én kamp, mot Harkmark, for Tregde stilte ikke lag på småskoletrinnet. Skjernøy tapte her 2-5, etter upåklagelig innsats.

Så var det mellomtrinnet sin tur, og resultatene her ble:

Skjernøy - Harkmark : 0 - 1

Skjernøy - Tregde : 1 - 6

Tregde - Harkmark : 4 - 2

Innsatsen var helt på topp her også, men det ble Tregde som tok et napp i vandrepokalen.

Så var det ungdomstrinnet, og her må det

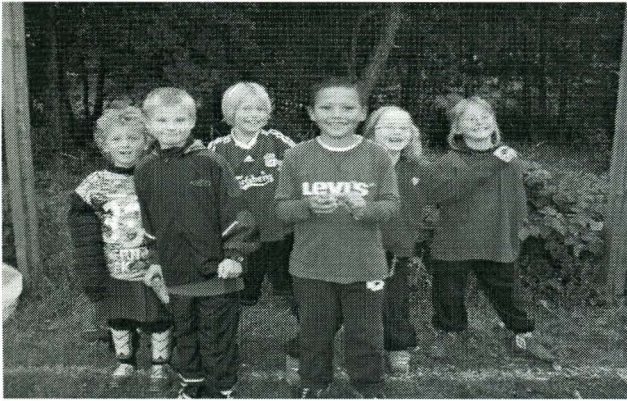
sies at Harkmark stilte med to lag, og de hadde fått forsterkninger fra byen, med flere fra videregående, så det var kanskje ikke helt rettfærdig.

Den første kampen startet ca. kl. 1945, og da begynte det allerede å mørkne.

Foran fra v. Veronica, Thea, Margrethe og Rebekka. Bak fra v. Håkon, Joakim, Jonatan, Bendik og Alfred.

Det ble etter hvert satt opp noen provisoriske lys, som hjalp for noen, men som andre ble blendet av, så gutta var ikke helt fornøyd med forholdene.

Fra venstre: Arian, Marius, Thea, Antonio, Marte og Liv Kristin

Premiene til disse guttene ble delt ut i matteltet med juletrebelysning som lyskilde!

Den siste kampen mellom Tregde og Harkmark 1 fikk vi ikke med oss, for da var klokka blitt 2100, det var helt mørkt, og vi dro hjem. Men resultatet har vi fått.

Tregde stakk av med seieren, de hadde et godt lag, og Mats som storspilte i mål reddet mange skudd for laget sitt.

Resultater:

Tregde - Harkmark 2 : 3 - 1
Harkmark 1 - Skjernøy : 2 - 1
Harkmark 2 - Skjernøy : 6 - 2

Tregde - Harkmark1 : 2 - 1

Skjernøyguttene og -jentene ser allerede fram til revansje i Skjernøy Cup til våren - med lysere kvelder..... Det ble dessverre ikke bilde av ungdomstrinnet, da det ble for mørkt! Men de som var med var: Erlend, John Olav, Gard, Robin, Aslak, Truls, Markus, Jens Ørjan, Andreas, Lars og Vetle.

Til slutt har hovedtrener Bjørn en kommentar: "Spillerne fra Skjernøy gjorde en kjempeinnsats. De hadde en flott innstilling, og birdo meget godt til en god stemning både på og utenfor banen. Det er mange skikkelige humørsprekere i gjengen. Takk for en flott kveld til alle Skjernøyspillere".

Kjøp Skjernøykalender og postkort

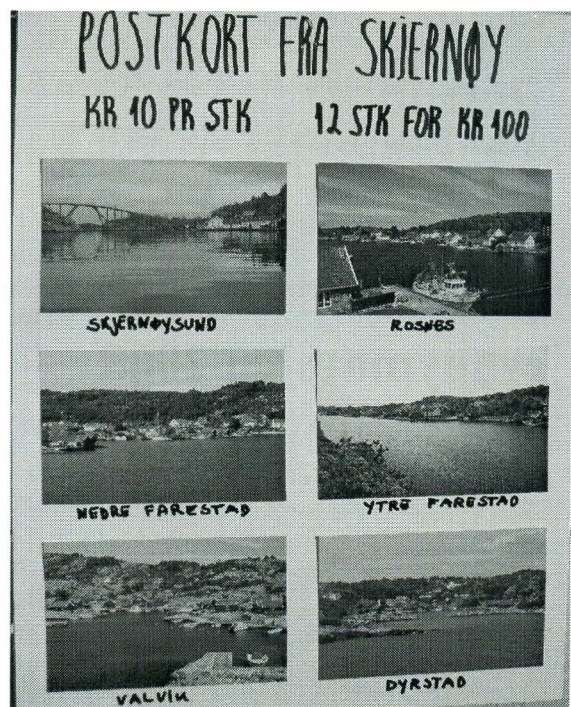
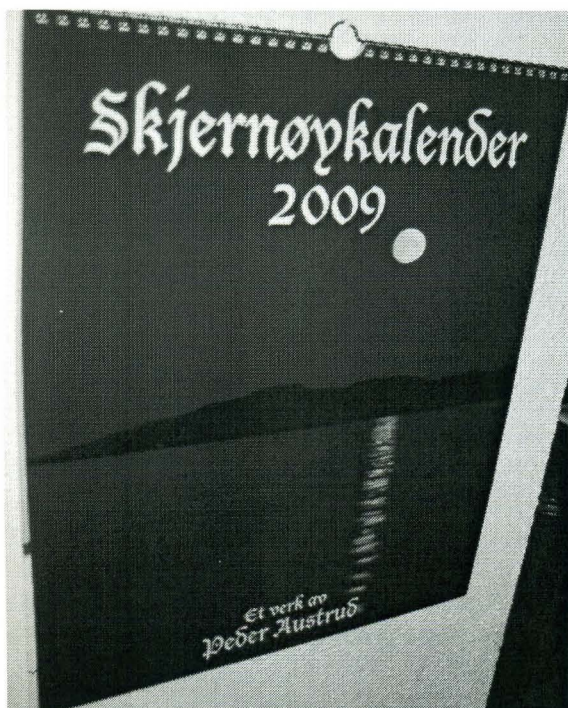
Se også side 4 og side 7

Kalender og postkort får du kjøpt ved å henvende deg til Jan Harald Syvertsen, Signe Aalvik, Liv Britt Jensen eller Skjernøyposten.

Skjernøykalenderen kr 150 Postkort kr 10 pr stk, kr 100 for 12 stk.

Skjernøykalenderen får du også kjøpt hos Bok og Media, Farveriket og hos Peder Austrud.

ALLE INNTEKTER GÅR TIL UTBYGGING AV KAPELLET

Smånytt fra øya.

Årets 1.klassinger fra Skjernøy

I år har 6 gutter og 1 jente begynt på skolen. Det er Even og Simen Syvertsen Bjelland som begynte på Skriverhaven, og Fredrik Emanuel Berge Bentsen, Sebastian Hageland, Pernille Christensen, Benjamin og Daniel Hinderaker som begynte på Ime skole.

Nyinnflyttet til øya

Pernille Christensen har sammen med sin bror Stian og mamma og pappa Lena og Per Magne flyttet til øya, og vi ønsker dem hjertelig velkomne.

Beate og Gediminas Rudaityte med barna Ruth-Amanda og Hermann har flyttet fra Holum til Ytre Farestad, hvor de har leid et hus. Men planen er å bygge nytt eget hus.

Marit og Arne Svinland med sønnen Morten har flyttet inn og overtatt eiendommen til Ingebjørg og Jostein Handal. Ingebjørg og Jostein har flyttet inn i huset på Nedre Farestad som tilhørte Cecilie og Lars Skimten som nå har flyttet fra øya.

På Saltvolla har Helene og Are Bjørn Ovanger flyttet inn i nytt hus.

På samme sted har også Tone og Otto Solli flyttet inn.

Så er det tre familier som har flyttet til øya hvor de har bygd nytt hus. På Berge har Grethe Cecilie Skår og Lars Erik Møll flyttet inn i nytt hus.

På Ytre Farestad har Merete og Reiner Herbert Pawlov med datteren Corinna flyttet inn i nytt hus for en god stund siden, men vi har ikke fått det med. De dagpendler begge til Korshavn robuer i Lyngdal hvor de arbeider.

I Valvik har Beate og David Hinderaker med barna Daniel og Benjamin flyttet inn i nytt hus.

Vi ønsker dem alle velkommen til øya og håper de vil trives sammen med oss her ute.

Skjernøymarsjen 2008

Under kjempefine værforhold ble den 33. Skjernøymarsjen arrangert søndag 17. august.

Etter at Skjernøy noe urettferdig ble uthengt i "Lindenes" og "Fædrelandsvennen", samt lokalradio/TV som et meget farlig flatteterreng, var vi svært spente på om folk ville stille opp.

Men vi ble positivt overrasket, 87 personer gjennomførte turmarsjen, dette er en oppgang fra de to foregående år.

Det var i år mange som gikk den lange løypa, som hadde sløyfer til utkikkspunktene på Høgevarden og Åksla.

Vi savnet Oskar Kåløy på startstreken i år, så nå er det bare Karin Larsen og Årny og Leif Laudal som har deltatt i samtlige 33 marsjer. John Olav Knutsen var den første i mål rundt den lange løypa, det var tydelig at han tok det som en real treningsøkt.

Det var mat og drikke å få kjøpt på Grendehuset ved start og innkomst, så det var mange som hygget seg i koselige omgivelser, og kaffe, vafler og pølser gikk unna.

Vanligvis har skolehuset på Dyrstad vært matstasjon, men huset var utleid til andre formål dette året. Derimot var det mulig å kjøpe brus, kaffe og sjokolade ved klippestasjonen ved nedgang til Bokstøstien.

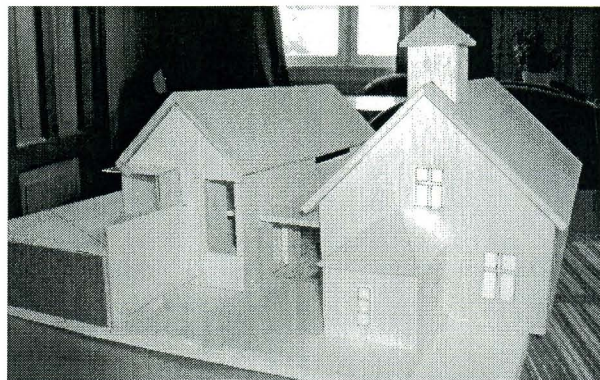
Løypene ute i terrenget var i år nyrenovert og deltakerne ga uttrykk for at de var svært fornøyde med turen.

Vi tar fortsatt imot tips for å gjøre marsjen enda mer attraktiv.

NESTE SKJERNØYMARSJ ER PLANLAGT TIL SØNDAG 16. AUGUST 2009.

Det kom fram ønske om å gå i motsatt retning nest år, da det er lettere (greiere) å gå opp tappene i Bådeviga.

Utbygging av kapellet.

Modellen av kapellet med tilbygg slik arkitekten fra fylket har tegnet det.

Dette er en modell av kapellet slik fylkesarkitekt Arne Åmland har tegnet den. Tilbygget blir satt opp i mur med glassfasade ved inngangspartiet. Det kan åpnes med foldedører mellom storesal og tilbygg.

hvor det vil bli en spise/møtesal på ca: 72 kvadratmeter.

Det vil bli orienteringsmøte 30. sept. kl 20.00, hvor Åmland blir med og tegninger blir lagt fram.

Det har vært mye veps i sommer. De har hatt vepsbol over alt, som sjøbu, garasje og utedass. Og de har vært tallrike i morell- og plommetrær.

Selv hadde jeg en opplevelse på en av sommerens varmeste dager. I shorts og T-skjorte skulle jeg stikke en vannslange dypere ned i en brønn for å få opp mer vann. Da jeg åpnet brønnhuset var det et stort vepsbol på innsiden av lokket. På sekunder var jeg omringet av veps og de stakk over alt, på armer og ben og gjennom T-skjorta og shortsene. Jeg smalt lokket igjen og løp. Etter en times tid kjente jeg ikke noe mer til vepsstikkene.

Dagen etter om kvelden utstyrte jeg meg i tykt regntøy og en plastpose over hodet med åpninger for øyne og nese, åpnet brønnlokket og rev vepsbolet av og slengte det inn i krattet på siden av brønnhuset, så firte jeg ned vannslangen - **og jeg fikk ikke et eneste stikk -**.

Sigurd.

Barnedåp

På skjærgårdsgudstjenesten i Ystevågen 6. juli ble lille Karen døpt. Foreldre er Laila og Thorje Berentsen, og er bosatt i Kristiansand.

Videre var det to som ble døpt på Skjernøy kapell søndag 14. sept. Det ene barnet Helene, foreldre er Bjørg Elin og Øystein Berge, de er bosatt på Ime men Øystein kommer fra Ytre Farestad.

Det andre barnet med navn Simon, foreldre er Kari Wathne og Kjetil De er bosatt i Mjøndalen ved Drammen men Kari kommer fra Rosnes.

Vedlikehold og rydding av turløypa rundt Ystevåa

Før skolen startet opp igjen og Skjernøymarsjen skulle arrangeres ble turløypa fikset opp av to iherdige ungdommer, samt far til den ene. Det var Kristian Lans Syvertsen, John Olav Knutsen og Knut B. Knutsen. I fem timer hver dag fra kl. 0830 – med innlagt lunsjpause hvor nistepakkene gikk ned på høykant - fra 5.august til den 8., og tirsdag og onsdag i uka etterpå bar og trillet de ut ca. 5 tonn sand, mellom Slyhåla og Skiftensvika. Sanden var fordelt i 5 store sekker, som etter avtale med Arvid Gulbrandsen i Mandal Parkvesen ble landsatt av kranlekteren ”Råtass”.

Innholdet i 3 av sekkene, ca. 3 tonn, måtte bæres i bøtter fra der sekkene sto og opp til løypa. Spesielt ved Slyhåla var det bratt og tungt å bære, og guttene syntes det var slitsomt. Når de hadde tømt bøttene ble sanden fordelt utover, og jevnet med jernrive.

Ved Slyhåla og også noen andre steder måtte de i tillegg grøfte for å få vekk det meste av vannet.

I Skiftensvika, der det er brattest, laget de en veldig grei trapp, men bare noen dager etter at den var satt opp var det et tungt (?) menneske som hadde greid å knekke det nederste trinnet...

Mens Kristian og John Olav slet med sanden var Knut rundt i løypa med ryddesag, sigd og beskjæringstang og ryddet kratt, lyng og gress fra hengebroa over Åksla til nedgangen til Myrene på

John Olav og Kristian på opparbeidet sti.

Ytre Farestad.

Selv om undertegnede er rimelig inhabil, må jeg skryte av hvor fin løypa ble.

Og i disse tider der Skjernøya blir uthengt som flåttområde nr. 1, kunne de tre fortelle at de hadde ikke en eneste flått på seg disse dagene.

Janne

Ny høyballemaskin til øya.

Det er nå innkjøpt en høyballemaskin til øya.

Det er to saueiere som er gått sammen om denne. Det er Terje Berge på Berge og Jan Harald Syvertsen, Ytre Farestad. Terje Berge har også noen stuter som skal ha foring.

Høyballemaskinen har virket veldig greit. Så nå går slåttene unna.

Tidligere har slik maskin vært innleid fra andre steder.

Skjærgårdsgudstjenesten var i år 6. juli, og været var også i år fint. I år var det også barnedåp der ute. Det var lille Karen Berentsen fra Kr. sand som ble døpt. Gudstjenesten ble forrettet av sokneprest Haralstad, og frammetet var som tidligere år svært godt.

Vi gratulerer Rita og Reidar Hågan Walvick Dyrstad, med en datter som ble født 15. sept.

St. Hansaften i år blåste bokstavelig talt bl bort. Det var kuling fra vest og svært kalt. Mange bål ble ikke tent på grunn av vinden. I Nordfjorden var det stille, få båter og få bål som brant. Så det ble en stille St. Hans feiring.

Fra Skjernøy vel.

Sykelstativ ved Skjernøy

Grendehus

I forbindelse med volleyballbane og ny fotballøkke sendte Skjernøy Vel søknad til "sykkelbyen Mandal" med ønske om sponning av sykkelstativ.

Arbeidsgruppa for "sykkelbyen Mandal" vedtok enstemmig å levere sykkelstativ med plass til 20 sykler kostnadsfritt.

Stativet ble oppsatt på dugnad 25.juni, og er allerede blitt flittig brukt.

Livbøyer på Skjernøy

Forsikringsselskapet TrygVesta sendte på oppfordring fra Skjernøy Vel 4 nye livbøyer som nå er fordelt på følgende steder: Dyrstad – Vestre Molo og Dyrstadvågen (badeplassen), Rosnes – Lasarus, og Ytre Farestad – snuplassen.

De bøyene som sto på disse plassene er altså utskiftet. Totalt er det utplassert 14 livbøyer som Skjernøy Vel har oppsyn med. Det er viktig at bøyene passes godt på, og vi oppfordrer folk til å melde fra om eventuelle mangler.

Forsikringsselskapet har som kjent skiftet navn fra Vesta til TrygVesta, men bøyene som det kun står Vesta på fortsatt både kan og skal brukes.

De første bøyene ble sendt ut på markedet i 1952, da var navnet Vesta-Hygea.

Selskapet opplyser at livbøyene har reddet mer enn 1000 mennesker i disse årene.

I løpet av kort tid vil TrygVesta livbøye nr. 29.000 bli utplassert.

Reperasjon av østre vegg på grendehuset.

På årsmøte i Skjernøy Vel ble det besluttet å reparere/skifte kledning på østveggen.

Dugnaden startet 23.august med oppbygging av stillas og riving av kledningen. Det møtte opp flere folk enn avtalt, og det er jo veldig positivt. Det viste seg at veggen var mye dårligere enn først antatt. Utskifting av bunnsvill og alle stenderne opp til 2.etasje måtte foretas, det er tydelig at det har vært betydelig lekkasje.

Hele veggen ble revet, og ny isolering og asfaltplater ble oppsatt før den nye bordkledningen kom på plass.

Selve reparasjonsarbeidet tok 6 dager.

Som kjent har det vært mye regn i den senere tid så malingsarbeidet tok lengre tid enn planlagt.

Men nå er veggen malt med to strøk Jotun

Optimal, så vi håper garantien på 12 år holder.

Det medgikk nesten 30 liter på den nye veggen,

og i tillegg var kledningen grunnet på forhånd.

Stillaset ble revet og fraktet bort lørdag

13.september, altså 3 uker etter oppsett.

Som kjent ble det den 4.juli avholdt utlodning til

inntekt for reparasjonsarbeidet. Ingrid og Inger

Lise gjorde her en utmerket jobb, det kom inn ca.

kr 27.000,-, så da regner vi med at det meste er

finansiert.

Espen Hageland har vært prosjektleder for

dugnadsprosjektet og har gjort en kjempejobb

med innkjøp, planlegging og ikke minst

snekkerarbeide som han deltok i alle dagene.

Skjernøy Vel takker for meget god oppslutning, i

alt har 17 personer deltatt i selve dugnadsarbeidet.

For Skjernøy Vel

Knut B. Knutsen

Båtførerkurs

På Skjernøy kapell i november . Det blir 5 kvelder, den 8. - 13 - 20 - 22 og 29.

Instruktør blir Paul Storholt. Pris for kurset er kr 1075 + eksamen kr 525.

Påmelding til Anne Karin Jenssen tlf 476 46 006

Siden sist.

Så er vi kommet til veis ende med dette nummeret også, nå nærmer vi oss 40-års nummeret. Det er helt utrolig at vi har holdt på så lenge og vi har greid å samle soff hele tiden.

Så er en sommer til ende og høsten gjør sitt tydelige tegn, det har væet nye frukt i år, epletrærne henger fulle. Lauet på trærne har begynt å få høstfarge, men september har vært ganske fin til nå. Noe regn og noe sol og overskyet med vind fra øst.

Sommeren var vel det vi kaller nokså normal. Vi hadde en tørr forsommer, med nedbør og vind i juni, men den første uken i juli var varm og fin, også de to siste ukene var fine. Det var tempraturer på 27 - 28 grader. August har også vært fin værmessig men det har vært en del vind både fra øst og vest. Det blåste også en del fra vest i juli.

Neste nummer er jo til jul, så hvis noen har en julefortelling å dele med oss så ta kontant.

Vi ønsker alle våre lesere en fin høst.